

Vladimir Legac, Krunoslav Mikulan

100/140

**(100 godina nastave na hrvatskom jeziku i
140 godina od osnutka Učiteljske škole u Čakovcu)**

Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

2019.

Nakladnik:

Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Zagreb, Savska c. 77 www.ufzg.hr

Za nakladnika:

prof. dr. sc. Siniša Opić

Urednici:

doc. dr. sc. Vladimir Legac
doc. dr. sc. Krunoslav Mikulan

Organizacijski odbor skupa posvećenog 100. obljetnici nastave na hrvatskom jeziku i 140. obljetnici osnutka Učiteljske škole u Čakovcu:

prof. dr. sc. Blaženka Filipan-Žignić, doc. dr. sc. Vladimir Legac, doc. dr. sc. Krunoslav Mikulan, Snježana Turk (tajnica skupa)

Recenzenti:

dr. sc. Vladimir Huzjan, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti izv.
prof. dr. sc. Mirjana Šagud, Filozofski fakultet u Zagrebu

Lektura:

doc. dr. sc. Ines Virč

Naslovnica:

izv. prof. mr. art. Kristina Horvat-Blažinović

Tisak:

Tiskara LETIS Pretetinec

Naklada:

300 primjeraka

ISBN: 978-953-8115-60-8

CIP zapis dostupan je u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001026600

© Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 2019.

Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati i na bilo koji način reproducirati bez nakladnikovog pisanog dopuštenja.

Sl. 1-2: Prve dvije inačice internetskih stranica Visoke učiteljske škole u Čakovcu (2001.-2002.) (K. Mikulan)

Razvoj IK infrastrukture i nastave informatike do stvaranja Odsjeka u Čakovcu

Uvod

Većina početaka je skromna. Ta konstatacija vrijedi i za početke nastave informatike, kao i za početke razvoja informacijsko-komunikacijske (IK) infrastrukture Odsjeka u Čakovcu Učiteljskog fakulteta Zagreb (UF), prethodno Visoke učiteljske škole u Čakovcu (VUŠ), a još ranije pod nekoliko drugih naziva te u različitim organizacijskim i ustrojbenim oblicima, o čemu detaljnije informacije nose drugi radovi ovoga ili prethodnih jubilarnih izdanja. Svaki se razvoj temelji na naporima određenih osoba koje su se u odredenom vremenskom okviru našle na takvom mjestu i u takvim okolnostima da su htjele, smjele ili morale „podmetnuti leđa“ te mu dati svoj obol, vrijeme, znanje i sposobnosti.

Počeci

Prema sjećanju doc. dr. sc. Vladimira Legaca, prvi počeci nastave informatike sežu krajem 1980-ih i početkom 1990-ih godina. Prvi izvoditelj nastave, a najvjerojatnije i nositelj kolegija tijekom cijelog razdoblja uvođenja spomenute nastave, bio je profesor Vlado Dominko koji je bio profesor informatičke grupe predmeta na jednoj od triju tadašnjih srednjih škola u Čakovcu, ondašnjem Centru za obrazovanje kadrova u privredi (COKUP).⁴¹

Sredinom osamdesetih godina predstavnici lokalne općinske vlasti (Općina Čakovec pokrivala je tada cjelokupan teritorij današnje Međimurske županije), uspjeli su se izboriti za obrazovanje za još jedno zanimanje u sasvim novom usmjerenju. Usmjerenje se zvalo matematika-informatika. U to su usmjerenje svake godine upisivana po dva razredna odjeljenja. COKUP je zaposlio nove stručne nastavnike i dobio značajna finansijska sredstva od ondašnjega SIZ-a za obrazovanje i opremljene su specijalizirane ucionice za izvođenje nastave iz informatike.

Ondašnji Odsjek za Razrednu nastavu i predškolski odgoj u Čakovcu, kao dio Pedagogičkih znanosti Filozofskoga fakulteta u Zagrebu, zbog uvođenja novoga kolegija, Informatika, morao

⁴¹ Osim COKUP-a postojali su još i Srednjoškolci centar koji se kasnije podijelio na Gimnaziju Čakovec i Ekonomsku i trgovačku školu, a u jesen 1994. počet će s radom i Gospodarska škola kao peta srednja škola u Čakovcu. COKUP je nekoliko godine prije Domovinskoga rata preimenovan u Tehničku, industrijsku i obrtničku školu (TIOŠ) Čakovec. Obrazovanje za neka zanimanja kasnije će preseliti u Gospodarsku školu te će se srednja škola TIOŠ ponovno preimenovati i danas se zove Tehnička škola.

je osigurati izvođenje nastave i u Čakovcu. Uobičajenim postupkom obavljen je imenovanje vanjskoga suradnika. Novoizabrani nastavnik, profesor Vlado Dominko, održavao je veliki dio nastave u zgradi Odsjeka u Čakovcu, no najvažniji dio, onaj praktični, izvodio se u srednjoj školi gdje je profesor bio stalno zaposlen. Studenti su bili pravi informatički početnici i svoje prve korake u informatički svijet dobili su u vrijeme prije Windowsa. TIOŠ je nastojao što više hvatati korak s novim informatičkim trendovima. Na računala su počeli instalirati operacijski sustav Windows, a učenici i studenti su u taj operativni sustav ulazili utipkavanjem naredbe WIN iz MS-DOS-a.

Zbog tadašnjega velikog nastavnog opterećenja uzrokovano nagomilanim nedostatkom nastavnika informatike, profesor Dominko je morao odustati od vanjske suradnje na Odsjeku za RN i PO u Čakovcu. Kao novi nastavnik u vanjskoj suradnji došao je profesor Rajko Jagar koji je informatiku predavao na Gimnaziji u Čakovcu. U to vrijeme, sredinom devedesetih godina prošloga stoljeća, Odsjek je dobio svoja prva računala. Riječ je o pet već rabljenih IBM računala, tada vrlo popularnih 286-ica. Ta su računala instalirana u današnju učionicu broj 44. Tada se ta prostorija još nazivala didaktičkom učionicom. Za rad s računalom bili su zainteresirani i nastavnici na Odsjeku, pa je važno istaknuti i hvalevrijedan potez profesora Jagara. Tijekom jednoga zimskog ispitnog razdoblja održao je kraći informatički tečaj za nastavnike. Nastava je bila podijeljena u dvije grupe i svaka grupa odslušala je dva puta po dva sata. Nastavnici su bili jako nespretni u svojim prvim pokušajima rada s mišom, no profesor Jagar ih je bodrio da nastave s vježbanjem. Isti je nastavnik bio i posrednik u nabavljanju programske podrške kao preduvjeta za obavljanje prijemnih ispita. Valjalo bi napomenuti da su ta rabljena računala bila u jako lošem stanju. Ponekad su bila u funkciji samo dva računala, od njih pet, i teško je zamisliti kako su nastavnici studentima uspjevali prenositi znanje. Na sjednicama Odsjeka u Čakovcu zamjena postojećih računala, odnosno nabava novih, stalno je bila bolna točka na dnevnom redu.

Nakon uspostave Visoke učiteljske škole u Čakovcu (VUŠ), za mandata trećega dekana, dr. sc. Stjepana Hranjeca, prof. emer., Škola je vlastitim sredstvima kupila dvadesetak IBM PC-XT računala od kojih je desetak korišteno za ključne poslovne funkcije i poslove Škole u studentskoj referadi, knjigovodstvu i računovodstvu, knjižnici, tajništvu i dekanatu. Preostalih jedanaest računala koristilo se u nastavi kolegija Uvod u informatiku i Osnove informatike kako su se zvali osnovni i jedini informatički kolegiji na odgojiteljskom odnosno učiteljskom studiju (po dvoje studenata koristilo je jedno računalo tijekom vježbi). Nastavu su izvodili prof. Rajko Jagar (vježbe i održavanje praktikuma) te prof. dr. sc. Željko Hutinski (predavanja i ispite).

Ak. godine 2001./2002. imenovan je prvi CARNet koordinator, doc. dr. sc. Krunoslav Mikulan, koji je, kao ovlaštena osoba VUŠ-a, pokrenuo zahtjev za dobivanje domene te zahtjev za dodjelu prvoga CARNet poslužitelja, a na besplatnim pružateljima web-prostora na proljeće 2001. godine kreirao prve web-stranice (slike 1 – 4).

Slika 3: Internetske su stranice slikom i riječju pratile sva događanja u školi (Mikulan, 2002.)

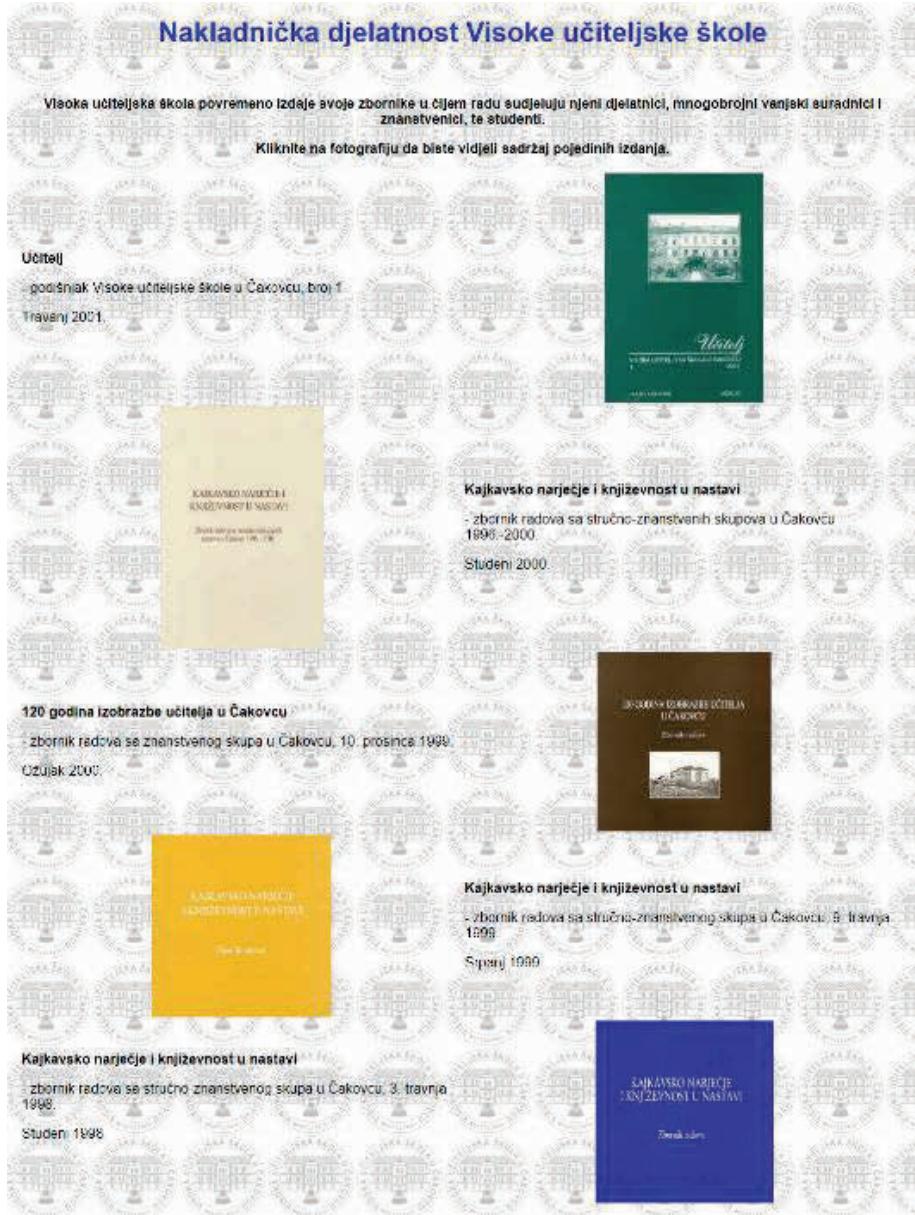
Prve su se web-stranice sastojale od 115 stranica na hrvatskom te nekoliko stranica na engleskom i njemačkom jeziku posvećenih ustroju škole. Sadržaj je bio podijeljen na sljedeće dijelove:

- ustroj i statut
- povijest
- nastavno osoblje, tehničko-administrativno osoblje
- slobodne aktivnosti studenata
- nakladnička djelatnost
- predmeti

- događaji (svečanosti, promocije, konferencije, vijesti).

Ustroj VUŠ-a prikazan je i na engleskom i njemačkom jeziku. Prikazan je ustroj učiteljskoga i studija predškolskoga odgoja te pedagoško-psihološko obrazovanje, uz popis svih kolegija. Objavljeni su nastavni planovi svih izbornih predmeta koji su se tada studirali: Engleski jezik, Hrvatski jezik, Matematika, Njemački jezik, Povijest i Prirodoslovje. Povijest škole prikazana je kroz rad dr. sc. Stjepana Ovčara koji je izišao u prvom broju godišnjaka Učitelj, na sedam posebnih stranica (ujedno i poglavlja), počevši od osnutka škole 1879. godine do 2000. godine. Svaki nastavnik imao je svoju stranicu, dok su ostali djelatnici prikazani zbirno, a svoju je stranicu imala i studentska predstavnica. Na stranicama su se mogli pronaći osnovni podaci o slobodnim aktivnostima popraćeni fotografijama. U to vrijeme djelovale su Foto-video grupa, Knjižničarska grupa, Novinarska grupa, Grupa za esperanto, Mladi kajkavolozi te Zbor.

Nakladnička djelatnost škole prikazana je (slika 4) kroz naslovne stranice i sadržaj svih objavljenih knjiga i časopisa, počevši od 1919. godine. Pojedine publikacije i članci objavljeni su u cijelosti. Stranice su tekstrom i fotografijama pratile sve događaje važne za VUŠ, kao što su svečane promocije, nastupi Akademskoga zbora, stručni i znanstveni skupovi (Kajkavsko narječe i književnost u nastavi i Dani predškolskoga odgoja), sjednice, priredbe i slično.

Slika 4: Nakladnička djelatnost je na prvim školskim stranicama bila posebno istaknuta (Mikulan, 2002.)

Stranice su 2002. godine prebačene na novi server te ponešto izmijenjene (slika 2), a nedugo zatim mr. sc. Tedo Vrbanec je postavio treću (slika 5), potom i četvrtu inačicu stranica (slika 6) te se o njima brinuo sljedećih nekoliko godina.

Slika 5: Naslovica treće inačice mrežnih stranica VUŠ-a (Vrbanec, 2002b)

Slika 6: Naslovica četvrte inačice mrežnih stranica VUŠ-a (Vrbanec, 2002a)

Intenzivan razvoj

Vrbanec (2005.) ističe kako do navedenoga vremena, dva desetljeća prethodne snažne ekspanzije uporabe IK tehnologije u gotovo svim segmentima ljudske djelatnosti nije adekvatno pratio i školski sustav na svim, posebice nižim obrazovnim razinama. Posljedica toga je pojавa

sve većega nedostatka stručnoga kadra, učitelja informatike, koji je početkom tisućljeća evidentiran u svim regijama Republike Hrvatske. Izuzetak nisu bile ni Međimurska, Varaždinska i Koprivničko-križevačka županija, iz kojih su tradicionalno najviše dolazili studenti na učiteljski studij VUŠ-a, a u čijim su školama nedostajali učitelji informatike, premda su one, što skromnim vlastitim sredstvima, što donacijama, što financiranjem i opremanjem od strane lokalnih samouprava i nadležnoga Ministarstva, povećale svoju opremljenost informatičko-komunikacijskom opremom. Pored toga, mladi stručni nastavnički kadar neinformatičkih struka, naviknut na svakodnevnu primjenu informacijske i komunikacijske tehnologije, osvjedočen neophodnošću njezine uporabe, sve je više primjenjivao ili želio primjenjivati nove nastavne metode korištenjem novih nastavnih sredstava vršeći pritisak na odgovorne strukture u školama, lokalnim samoupravama i Ministarstvu prosvjete i športa za nabavu informatičke i komunikacijske opreme, ali i za obrazovanje stručnoga kadra s kojim će ta oprema zaista postati primjenjiva i učinkovita u nastavi. Konačno, učenici su izlazili iz osnovnih škola informatički nepismeni ili polupismeni, jer bez kvalitetnoga stručnog kadra nije bilo moguće izvoditi obrazovni proces za primjenu informacijsko-komunikacijske tehnologije ili je korektno koristiti u izvođenju obrazovnoga procesa.

Zbog potreba suvremenih oblika komuniciranja studenata, nastavnoga i administrativnoga osoblja, osvremenjivanja nastave, spoznavši porazne podatke o nedostatnoj i nestručnoj zastupljenosti učitelja, VUŠ je poduzeo korake kako bi se ublažio evidentan nedostatak znanja i vještina o informacijskoj i komunikacijskoj tehnologiji učitelja u osnovnoj školi. Stoga je strateški odlučeno pokrenuti novi studijski smjer visokoškolskoga studija učitelja razredne nastave s pojačanim programom iz nastavnoga predmeta Informatika.

Dana 25. siječnja 2002. godine, na prijedlog Vlade, Hrvatski sabor je prihvatio strategiju Informacijska i komunikacijska tehnologija – Hrvatska u 21. stoljeću, što je dalo dodatni poticaj ideji da se na VUŠ-u pokrene pojačani učiteljski studij izbornoga predmeta Informatika. Nit je vodilja toga studija bila ta da bi jezgra informatičkoga obučavanja u pojedinoj školi trebala biti i sam za to sposobljen pojedinac, dakle, stvaranje situacije u kojoj bi metodički zrelo i vješto pripremljeni učitelji razredne nastave s pojačanim programom iz nastavnog apredmeta Informatika kompetentno preuzeli nastavu, ali i proces stvaranja i razvoja informacijsko-komunikacijske infrastrukture u osnovnim školama. Cilj je tako pokrenutoga studija bilo takvo educiranje učitelja razredne nastave da uz pedagoško-psihološko obrazovanje steknu i znanja o primjeni informacijsko-komunikacijske tehnologije u obrazovanju i poslovnoj praksi. Time su stjecali pedagoško-informatičku kompetentnost za poučavanje zainteresiranih učenika (izborni predmet) koje mogu pripremati za korištenje tih tehnologija u svrhu samoobrazovanja i

primjene u poslovnoj praksi. Učitelj s takvim znanjem mogao je održavati informacijsko-komunikacijsku opremu škole te razvijati svoje aplikacije ili izrađivati digitalne obrazovne sadržaje. Učitelji razredne nastave s pojačanim programom iz nastavnoga predmeta Informatika u osnovnoj školi završetkom studija postajali su kompetentni za:

1. realizaciju nastavnoga plana i programa predmeta Informatika (ili sličnog/srodnog naziva/programa) u osnovnoj školi, propisan od strane nadležnog ministarstva
2. organizaciju, pripremu i provedbu projekta uspostave i proširenja informatičko-komunikacijske infrastrukture u školi
3. diseminaciju informatičkih znanja i vještina na one djelatnike u svojoj okolini koji nemaju informatička znanja i vještine ili su im ista nedostatna za potrebe njihova svakodnevnog rada.

Završetkom studija, učitelji razredne nastave s pojačanim programom iz nastavnoga predmeta Informatika postajali su jezgra edukacije i osnova kritične mase tih znanja i vještina u školama gdje rade i djeluju. Studij je bio osmišljen tako da su studenti imali više pragmatičke nego teorijske sadržaje iz informacijsko-komunikacijske tehnologije.

Ostvareni uvjeti

Godine 2001. angažiran je mr. sc. Tedo Vrbanec, prvo kao vanjski suradnik u nastavi, kasnije od 2002. i kao zaposlenik. Djelovao je kao pomoćnik prof. dr. sc. Željku Hutinskom u nastavi vježbi iz informatike te kao sistem-inženjer. Od 2001. do 2004. godine VUŠ je učinio golem napor te je, gotovo u cijelosti vlastitim sredstvima, naporom i znanjem, podignuta kompletan informacijsko-komunikacijska infrastruktura: počevši od nabave osobnih računala, registracije domene, puštanja u rad nekoliko poslužitelja (dva Linux i tri Windows), povučeno je strukturno ožičenje u cijeloj zgradici, a sva su računala umrežena u 100 Mbps lokalnu mrežu sa stalnim pristupom internetu putem 2 Mbps stalne veze s CARNet-om. Podignuti su i svi uobičajeni informacijski servisi za korisnike: web, ftp, e-mail, webmail, liste elektroničke pošte te forumi za svaku studijsku grupu koja je izrazila interes. Forumi su se koristili i kao jedan od komunikacijskih kanala preko kojih je ostvaren projekt suradnje s visokoškolskim učiteljskim studijima u Heilderbergu i Budimpešti.

Informatički praktikum se od 2004. godine pojačao novim računalima te se od tada u njemu nalazi 21 osobno računalo s dvojnim operacijskim sustavima Linux Debian i Windows (slika 7). Pored toga, opremljena su još i dva multimedijiska praktikuma s 11 osobnih računala za studente i nastavnike. Opremljena je i visokokvalitetna telekonferencijska dvorana (TCR –

Teleconferencing Room) uz pomoć CARNeta. Uspostavljena je vrlo učinkovita i automatizirana antivirusna zaštita i to kako na relaciji internet – poslužitelj – osobna računala, tako i na razini elektroničke pošte. Radi olakšanja administracije, povećanja sigurnosti i povećanja funkcionalnosti lokalne računalne mreže, u rad je pušten još jedan Windows 2000 poslužitelj, upravljač domene (Domain Controller).

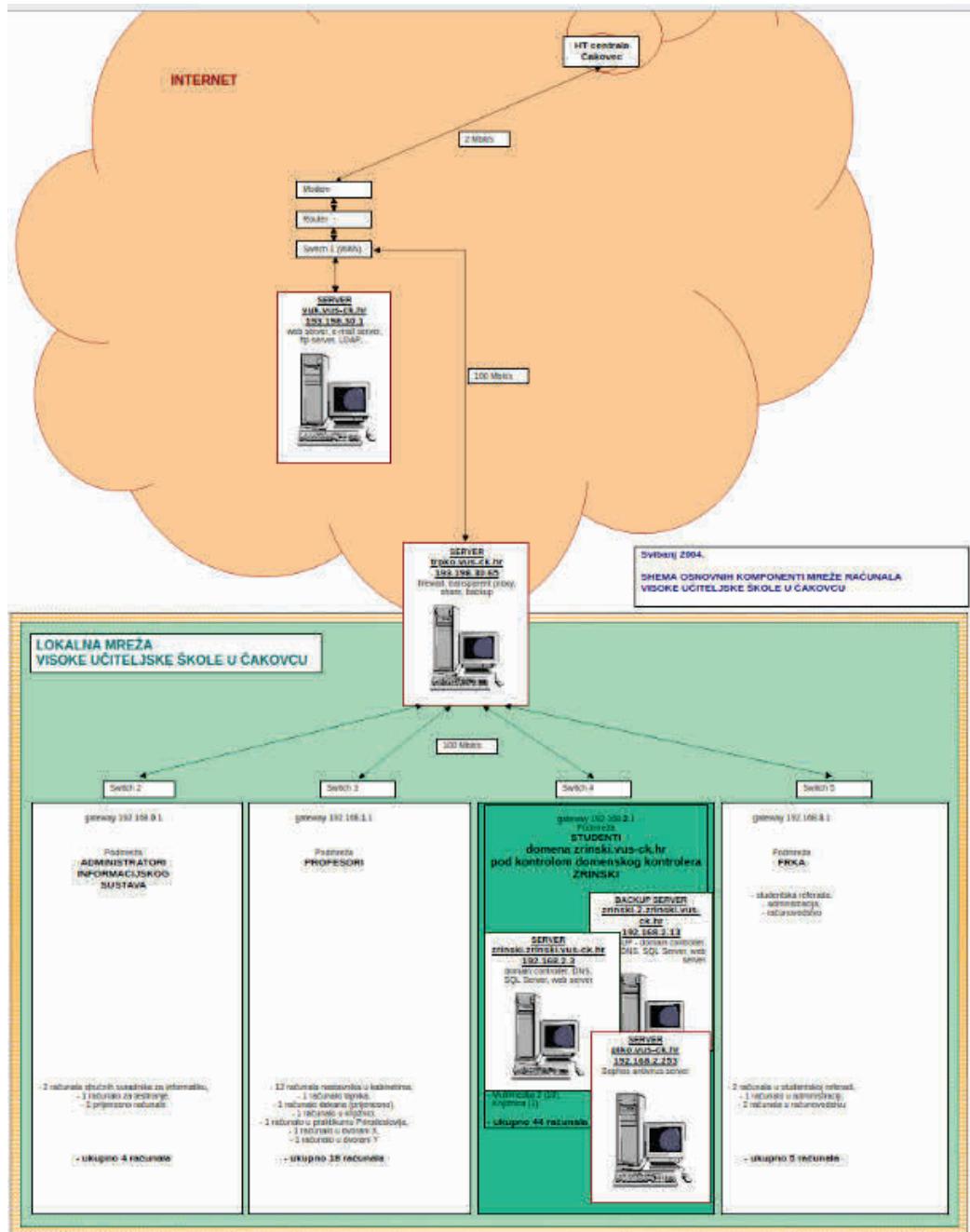

Slika 7: Informatički praktikum (Oreški, 2006.)

Poduzimale su se i aktivnosti uvođenja ISVU-a, no to je išlo neopisivo sporo, iz samo SRCE-u poznatih razloga. Dodatna aktivnost je punjenje baze podataka o knjižničnoj građi (tada s više od 40 tisuća naslova) koja je postala dostupna za pretraživanje preko web-stranica. Kupljena su i dva prijenosna računala te sedam LCD projektoru za lakšu suvremenu realizaciju nastave u preostalim predavaonicama te za potrebe organizacije znanstvenih i stručnih skupova.

Uskoro, po zaposlenju drugog nastavnika informatike (prvotno sistem-inženjera), doc. dr. sc Predraga Oreškog, zajedničkim je radom sistemaca, ali pretežno njegovom inicijativom i zaslugom, instaliran i u pogon stavljen vatrozid u formi dediciranoga Linux poslužitelja. Njime je dodatno i u najvećoj mogućoj mjeri povećana sigurnost lokalne mreže. Isti poslužitelj služio je i kao most između segmenata lokalne mreže, a ujedno je i kao transparentni proxy-poslužitelj koji je, prividno, ubrzavao pristup sadržajima na internetu. Kao što je ranije spomenuto, ustanova je s internetom tada bila povezana brzinom od 2 Mbps, što je u to vrijeme (2002.) bila iznimno velika brzina s obzirom na to da su se korisnici spajali prosječnom modemskom brzinom od 50-ak Kbps. Ipak, s obzirom na broj računala i potrebna ažuriranja, prividno je ubrzanje pomoću proxy-poslužitelja bilo gotovo nužno. Ukupno gledajući, na gore opisani

način su u potpunosti ostvareni prostorni i tehnički preduvjeti za realizaciju vježbi kolegija vezanih uz uporabu računala, ali i svih ostalih kolegija u čijoj se nastavi sve više koristila IK tehnologija. Ujedno je i završen razvoj IK infrastrukture koja se, uz manja unapređenja (zamjena starih računala ili pokvarene mrežne opreme, ubrzanje internet veze na današnjih 100 Mbps) i dandanas koristi u takvom obliku (slika 8).

Slika 8: Shema osnovnih komponenti mreže VUŠ-a (Oreški, 2007.)

Zahvaljujući doc. dr. sc. Predragu Oreškom, usavršen je i web koji je dobio više dinamičkih stranica poput obavijesti koje su mogli unositi djelatnici na svojim radnim mjestima, bez potrebe intervencija web-administratora (slika 9). Pored toga, njegovom su zaslugom u nastavu uvedeni prvi web-poslužitelji sa softverom otvorenoga koda za podršku nastave učenjem na daljinu (engl. Learning Management System) tipa Moodle.

The screenshot shows the official website of the University of Osijek. At the top, there is a navigation bar with links to 'Vidjeno', 'WEB portal', 'Bogat arhiv', 'Statistica i podaci', 'Linkovi', 'Dokument', 'CARNe', 'Razmrezati', and 'Nastavnik'. Below the navigation bar, there is a logo of the University of Osijek and a search bar. A large banner image of a pen writing on a document is visible. On the left side, there is a sidebar with links to various university departments and services. The main content area is titled 'Obavijesti' and lists several notifications (Obavijesti STUDENTIMA) from July 2008:

- 002: Veznički izgled pre sve zadaničke učenje obvezno u poned. 8. srpnja 2008. god. kroz kartučnu kopiraniju.
- 003: Prof. Matija Knežić: Prezvati zbirku studijske kontinuitetnosti IZŠ za jed. 04. srpnja 2007. dostavljanje u period: 06.-20.07.08.07.08.
- 004: Studentika - studenti
OBAVIJEŠT STUDENTIMA
- 005: Mr. sc. Vesna Čiglar zbog sljedeće opštineštvi: KONZULTACIJE - ISPIJE izdavanje za sv. jed., 04. srpnja 2007. dostavljanje u period: 06.-20.07.08.07.08.

At the bottom of the page, there are links to 'EduPort', 'Clem AV', 'Nastavnik', 'TAJNIK' (with an email address), 'Map Jad', and the 'SOPHOS' logo.

Slika 9: Naslovnica s obavijestima (Oreški i Vrbanec, 2008.)

Informatički studij

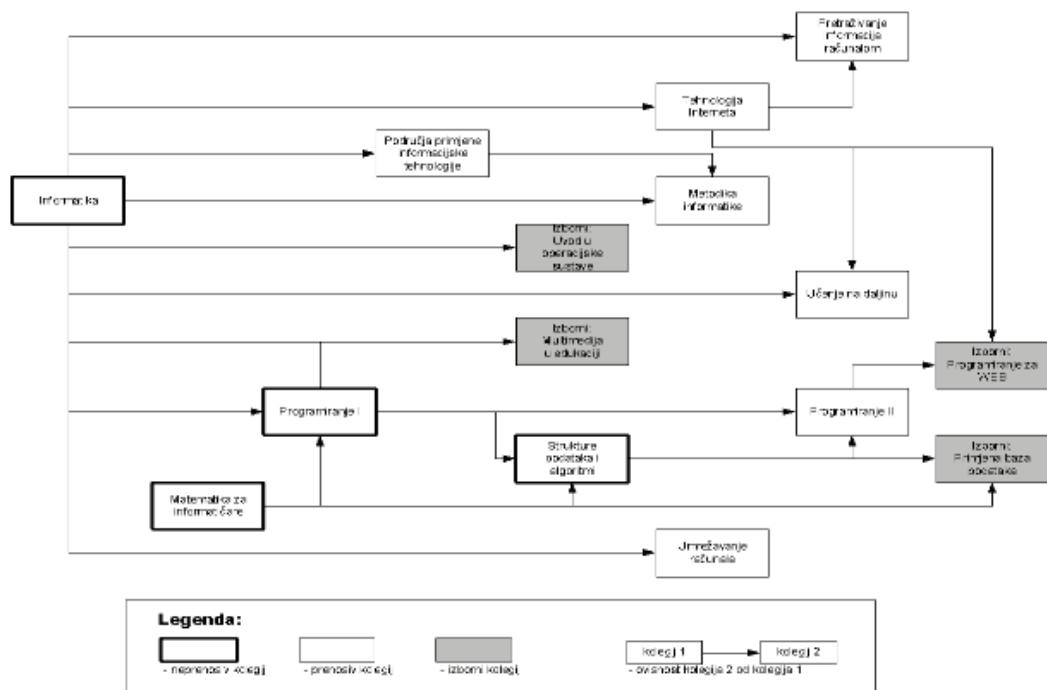
Informatički studij učitelja s pojačanim studijem izbornoga predmeta informatika ostvaren je suradnjom s Fakultetom organizacije i informatike Varaždin, s kojim je 23. listopada 2003. potpisana Ugovor o suradnji u obrazovanju. U ime Fakulteta potpisao ga je dekan prof. dr. sc. Željko Hutinski, a u ime Škole prof. dr. sc. Stjepan Hranjec (Vrbanec 2005: 69–71).

Pravo uključivanja u pojačani program iz nastavnoga predmeta Informatika imali su oni pristupnici razredbenoga postupka organiziranoga za učiteljski studij na Visokoj učiteljskoj školi u Čakovcu koji su svojim rezultatom postignutim na razredbom postupku ostvarili pravo upisa na Učiteljski studij (ovisno o mjestu na ljestvici poretku na temelju četverogodišnjega srednjoškolskog uspjeha, rezultata postignutoga iz pisane provjere znanja s područja hrvatskoga jezika, opće kulture i informiranosti te informatike). Da bi se uvrstio na ljestvicu poretku, pristupnik je trebao na pismenom dijelu razredbenoga postupka ostvariti dva bodovna praga: iz hrvatskoga jezika i opće kulture i informiranosti te izbornoga predmeta – u ovom slučaju Informatike.

Za uspješan završetak učiteljskoga studija razredne nastave s pojačanim izbornim nastavnim predmetom Informatika student je bio dužan:

1. Položiti sve predviđene ispite.
2. Izraditi i obraniti dva seminarska rada iz informatičkih kolegija, i to prvi do upisa u treću godinu, a drugi do prijave diplomskoga rada.
3. Odraditi praksu.
4. Obraniti diplomsku radnju s temom iz proizvoljno odabranoga položenog kolegija tijekom studija.

Plan i program pojačanoga izbornog nastavnog predmeta informatika bio je ustrojen s obzirom na svoje kolegije tako da studenti u prvoj godini ovladaju spektrom osnovnih informatičkih znanja i vještina kroz, materijom i satnicom vrlo opširan kolegij *Informatika*. Tako su stekli temelj za sve ostale stručne kolegije, a s obzirom na raznoliko predznanje i usvojene vještine, studenti lošije startne pozicije imali su mogućnost dostići njihov potreban stupanj. Daljnje međuvisnosti kolegija vidljive su iz sljedećega grafičkog prikaza (slika 10).

Slika 10: Grafički prikaz međusobne uvjetovanosti pojedinih informatičkih kolegija (Vrbanec 2005: 23).

Zaključak

Informatička, informacijska i računalna struka su, kao i znanstvene discipline koje ih objašnjavaju i opisuju, iznimno dinamične. Procjenjuje se da u njima oko 20 % znanja godišnje

zastari te da se svake dvije godine količina znanja udvostruči. Teško da se takva dinamičnost može pronaći u drugim disciplinama, posebno kada je riječ o onima koje se predaju na učiteljskim studijima. Takva se dinamičnost i neumitnost promjena odražava i na studij(e) informatike kod kojih se i programi u cjelini te programi pojedinih kolegija stalno osuvremenjuju. To pred sistem-inženjere koji brinu o računalnoj i mrežnoj infrastrukturi te pred nastavnike informatičke skupine kolegija te njihove studente, neprestano stavlja nove izazove. Sudeći po reputaciji i povratnim informacijama koje njihovi nastavnici dobivaju iz škola u kojima su se njihovi bivši studenti zaposlili, taj se je trud višestruko isplatio. Te su povratne informacije ujedno i poticaj za daljnje profesionalno usavršavanje nastavnika informatičkih kolegija Odsjeka u Čakovcu.

Literatura

- Mikulan, K. 2002. *Osobna arhiva*. Čakovec.
- Oreški, P. 2006. *Osobna arhiva*. Čakovec.
- Oreški, P. 2007. *Shema osnovnih komponenti mreže VUŠ-a*. Preuzeto od https://web.archive.org/web/20070609224735/http://www.vus-ck.hr/~poreski/nastava/tehnologija_interneta/VUS_shema_mreze.htm
- Oreški, P.; Vrbanec, T. 2008. *Naslovnica s obavijestima*. Preuzeto od <https://web.archive.org/web/20080615015324/http://www.vus-ck.hr:80/>
- Vrbanec, T. 2002a. *Naslovnica četvrte inačice web-stranica VUŠ-a*. Preuzeto od <https://web.archive.org/web/20060813211603/http://www.vus-ck.hr:80/>
- Vrbanec, T. 2002b. *Naslovnica treće inačice mrežnih stranica VUŠ-a*. Preuzeto od <https://web.archive.org/web/20020930203133/http://www.vus-ck.hr:80/>
- Vrbanec, T. 2005. *Nastavni plan i program za visokoškolski četverogodišnji studij učitelja razredne nastave s pojačanim studijem izbornog predmeta informatika*. Čakovec.